

ΒΙΒΛΙΟ

Ο Τζορτζ
Πελεκάνος μιλάει
στην Αργυρώ
Μποζώνη.
Σελ. 56

ΤΖΟΡΤΖ ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ

Μην ονειρεύεσαι. Απλώς, κάν'το!

Ο Ελληνοαμερικανός συγγραφέας μίλησε στη Lifo πριν από την άφιξή του στην Ελλάδα, όπου θα εμφανιστεί στη Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών σε μια συζήτηση για το κοινό.

Γεννήθηκε στην Ουάσιγκτον το 1947, κατάγεται από τη Μάνη. Το όνομά του είναι Τζορτζ Πελεκάνος. Οι παπούδες και οι γονείς του μιλούσαν άπταιστα ελληνικά, ο ίδιος τα βαριόταν στο ελληνικό σχολείο. Είναι υπερήφανος για την ελληνική του καταγωγή και σε κάθε βιβλίο του η Ελλάδα, μέσω των ηρώων του, έρχεται στο προσκήνιο, στην καρδιά και στα στενά μιας άγνωστης σ' εμάς πόλης, στις γειτονιές που ζουν οι μαύροι της Ουάσιγκτον, της γενέτειράς του.

Έχει γράψει 20 αστυνομικά μυθιστορήματα, είναι παραγωγός και σεναριογράφος της τηλεοπτικής σειράς «The Wire». Η συγγραφή του πρώτου του βιβλίου, που ολοκλήρωσε σε ηλικία 31 ετών, του πήρε δέκα χρόνια. Έγραψε τα πρώτα του αφηγήματα σε πρώτο πρόσωπο ως Nick Stefanos, μετανάστης στην Ουάσιγκτον και ιδιωτικός ερευνητής. Ο Ντιμίτρι Καραάς και ο Σπίρο Λούκας είναι οι Έλληνες πρωταγωνιστές στις επόμενες ιστορίες του.

Έρχεται στην Ελλάδα, στη Στέγη, στο πλαίσιο του κύκλου «Λέξεις και Σκέψεις», για μια ανοιχτή συζήτηση με τη Μαριλένα Αστραπέλου και το κοινό, στην οποία θα μιλήσει για τη σχέση του με την Ελλάδα και την Αμερική.

«Τα βιβλία μου», λέει στη συνέντευξη που παραχώρησε στη Lifo πριν από λίγες ημέρες, «είναι μια καταγραφή της Ουάσιγκτον σε νέα μορφή. Με ενδιαφέρει, όταν έχουν όλα ειπωθεί και συμβεί, να παρουσιάσω και να αναζητήσω καινούργια στοιχεία για την πόλη και τη ζωή της, την άγνωστη ζωή της, αφήνοντας τα άλλα, τα γνωστά, πίσω μου».

— **Σκεφθήκατε ποτέ να μεταφέρετε τους ήρωες και τις ιστορίες σας σε μια άλλη πόλη;** Για τα βιβλία μου δεν το έχω σκεφτεί ποτέ. Πηγαίνω σε άλλες πόλεις όταν γράφω για την τηλεόραση ή τον κινηματογράφο: στη Βαλτιμόρη, τη Νέα Υόρκη, τη Νέα Ορλεάνη, την Αυστραλία. Έτσι, κατά κάποιον τρόπο απλώνω τη δημιουργικότητά μου και εξαντλώ την

περιέργειά μου για άλλους τόπους.

— **Τι θέλετε να δείξετε στον αναγνώστη έχοντας Έλληνες ως ντετέκτιβ;** Απλώς ένιωθα ότι οι Έλληνες υποεκπροσωπούνται ή παρερμηνεύονται στην αμερικανική μυθοπλασία. Ήθελα, λοιπόν, να τους προσθέσω σε αυτό το μεγάλο λογοτεχνικό χωνευτήρι, χωρίς να τους εξιδανικεύσω ή να χρησιμοποιήσω τα στερεότυπα του πολιτισμού μας. Ξέρετε, τα τελευταία χρόνια, με την έξαρση της κρίσης στην Ελλάδα και τις ταραχές, συχνά οι Αμερικανοί μου έλεγαν πολύ αρνητικά πράγματα για τη χώρα και αυτό με έκανε να φέρομαι αμυντικά απέναντί τους. Δεν ξέρουν τι πραγματικά συμβαίνει στην Ελλάδα. Ζω πολύ μακριά και ειλικρινά ούτε κι εγώ γνωρίζω ακριβώς την κατάσταση και γι' αυτό είμαι πολύ προσεκτικός όταν τη σχολιάζω, ή προσπαθώ να μην τη σχολιάζω.

— **Στην Αμερική, όμως, είστε πολιτικοποιημένος και υποστηρικτής του Ομπάμα. Θα μπορούσατε να μας πείτε κάποια συμπεράσματα από την περίοδο της προεδρίας του;** Η αλήθεια είναι ότι τον τελευταίο καιρό μοιάζει όλο και πιο δυνατός και αποφασισμένος να εφαρμόσει τις πολιτικές του, ειδικά τώρα που η αντιπολίτευση έχει αποκτήσει τον έλεγχο, και νομίζω αυτό θα είναι καλό για τη χώρα. Υποστήριξα τον Ομπάμα εξαρχής, αλλά πολλές φορές απογοητεύομαι από την απροθυμία του να ενεργήσει. Προτιμώ έναν δυναμικό Ομπάμα από έναν εφησυχασμένο. Άλλωστε, πιστεύω ακράδαντα ότι τα καλά πράγματα που μας έχουν συμβεί εδώ συνέβησαν κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής του.

— **Στα βιβλία σας δεν υπάρχει μόνο το έγκλημα, η ανατομία του και η πλοκή γύρω από το γεγονός, αλλά και η περιγραφή του τόπου, της κοινωνικής διάταξης του γεγονότος. Υπάρχει η περιγραφή των αντιθέσεων και των ανισοτήτων ανάμεσα στους πολίτες. Ποιο είναι το θέμα που σας απασχολεί περισσότερο;** Συνήθως, πέρα από τη συγκεκριμένη ιστορία που γράφω, υπάρχουν τα θέματα του ρατσισμού, της ένοπλης

βίας, η διαφθορά, ο αποτυχημένος πόλεμος της πολιτείας κατά των ναρκωτικών. Όταν ήμουν μικρός, στην Ουάσιγκτον γίνονταν σοβαρές διακρίσεις ανάμεσα στους λευκούς και στους μαύρους. Σήμερα, τα πράγματα έχουν αλλάξει προς το καλύτερο. Η κοινωνία είναι πιο ανοιχτή και ανεκτική. Οι μαύροι είναι καλύτερα ενσωματωμένοι και αποδεκτοί απ' ό,τι πριν από είκοσι ή τριάντα χρόνια. Φυσικά, πάντα υπάρχουν τα προβλήματα των ναρκωτικών και των όπλων, αν και οι φόντοι στην πόλη έχουν μειωθεί σε μεγάλο βαθμό. Και πάντα υπάρχει η σκοτεινή, υποβαθμισμένη πλευρά, όπως σε όλες τις μεγαλουπόλεις. Συνήθως έχω στο μυαλό μου μια ιστορία για την οποία θέλω να γράψω και στη συνέχεια παίρνω τους δρόμους. Κάνω μια «έρευνα δρόμου» και περπατώ στο περιβάλλον μέσα στο οποίο θέλω να την τοποθετήσω. Στους δρόμους της πόλης η ιστορία ζωντανεύει κι έρχεται να με συναντήσει. Έτσι αρχίζει η ιστορία.

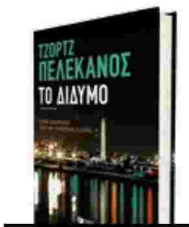
— **Ποιο πιστεύετε ότι είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα αυτήν τη στιγμή στην Ουάσιγκτον;** Εξακολουθώ να πιστεύω ότι είναι τα ναρκωτικά και οι νόμοι περί ναρκωτικών, οι οποίοι έχουν επηρεάσει δυσανάλογα τις μειονότητες και τις κατώτερες τάξεις. Οι φυλακίσεις για υποθέσεις ναρκωτικών έχουν καταστρέψει άτομα, οικογένειες, γειτονιές. Οι μαύροι, ακόμα και σήμερα, είναι πιθανόν να καταδικαστούν με βαρύτερες ποινές απ' ό,τι οι λευκοί. Πρόσφατα νομιμοποιήθηκε η μαριχουάνα. Ίσως αυτό να είναι μια αρχή για να πάμε προς το καλύτερο.

— **Τι θυμάστε περισσότερο από τον καιρό που ήσασταν έφηβος;** Ήταν η δεκαετία του '70 και, όπως κάθε έφηβος, θυμάμαι κάθε λεπτομέρειά της. Η δεκαετία αυτή μου άφησε μια ανεξίτηλη εντύπωση για τα πάντα. Τα αυτοκίνητα ήταν φοβερά, οι ταινίες μεγαλειώδεις, έγκλημα, δράση, Κουνγκ Φου. Η μουσική, ακόμα και σήμερα, μου φαίνεται ένδοξη: ροκ, σόουλ, φανκ, πανκ. Νομίζω ότι ζούσα στο χάος της διασκέδασης.

— **Ο ήρωας στα βιβλία σας, ο Έλληνας που ανοίγει το μαγαζί του, είναι ο πατέρας σας; Έχετε αφηγηθεί την ιστορία του στα παιδιά σας;** Ναι. Ο πατέρας μου πήγαινε κάθε πρωί στο εστιατόριό του και τη στιγμή που γύριζε το κλειδί στην πόρτα ήταν ένας ευτυχισμένος άνθρωπος. Ξέρετε, κάνω περίπου το ίδιο. Κάθε πρωί ανοίγω την πόρτα του γραφείου μου κι αισθάνομαι το ίδιο μ' εκείνον. Είμαι πάρα πολύ ευχαριστημένος γιατί έχω τη δική μου δουλειά, κάνω τη δουλειά που μου αρέσει. Είμαι το αφεντικό. Ο πατέρας μου ασκούσε επάνω μου, και στη συνέχεια στον ήρωά μου, τεράστια επιρροή. Άρχισα να δουλεύω μαζί του από τότε που ήμουν 11 ετών και όλα αυτά τα χρόνια ήταν πολύ ιδιαίτερα για μένα. Δεν συμβαίνει σε πολλά αγόρια που εργάζονται με τον πατέρα τους να τον κοιτάζουν με τέτοιο τρόπο, με τόσο θαυμασμό. Είναι πολλές οι ιστορίες και μου αρέσει να τις αφηγούμαι.

— **Τι θα λέγατε σε κάποιον νέο που θέλει να γίνει συγγραφέας;** Κάν' το. Κάτσε κάτω και γράφε, κάθε μέρα. Μη μιλάς γι' αυτό, μην το ονειρεύεσαι. Απλώς, κάν' το! Επιχείρησέ το, συγκεντρώσου σε αυτό και η ιστορία σου θα σε συναντήσει.

— **Τι θέλετε να δείτε όταν έρθετε στην Ελλάδα;** Έχουν περάσει δέκα χρόνια από την τελευταία φορά που ήρθα στην Ελλάδα και ανυπομονώ. Πρώτα απ' όλα, είμαι περίεργος να δω το εσωτερικό των εστιατορίων και των μπαρ.

ΤΖΟΡΤΖ ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ
Το Δίδυμο

Μτφρ.: Αντώνης Καλοκύρης
Εκδόσεις Πατάκη
Σελίδες: 336

Ο Τζορτζ Πελεκάνος θα βρίσκεται στην Αθήνα καλεσμένος της Στέγης Γραμμάτων & Τεχνών (Λεωφόρος Συγγρού 107-109, Αθήνα), στο πλαίσιο των εκδηλώσεων «Λέξεις και Σκέψεις», την Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2014, στις 7 το βράδυ, ενώ την Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου, 6 με 8 το απόγευμα, θα υπογράψει το νέο του μυθιστόρημα *Το Δίδυμο*, στο βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ (Σταδίου 24).

Βιβλίο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΥΡΩ ΜΠΟΖΩΝΗ

